

Alkotmánybíróság részére
hianypotlas@mkab.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 00 5 0 5 - 4 / 2021	
Érkezett: 2021 MÁJ 03. <i>email</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Meiléklet: <i>db</i>	<i>4</i>

Budapest, 2021. április 29.

Ügyszám: IV/505/2021

Indítványozó: [REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Megkaptam IV/505-3/2021 iktatószámú, 2021. április 1-jén postára adott levelüket, melyre a jelen levellemel válaszolok. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszom (a letöltött űrlap alapján) 3/a pontjában említett, végrehajtás felfüggesztési kérelmem ügyében is döntsön!

Kérem, vegye figyelembe a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy beadványomat jogi képviselő nélkül készítem el, mert a jelen per vitele olyan mértékű anyagi terhet rótt rám (a NAV értesítése alapján csak eljárási illeték eddig 4,5 millió forint) amit korábban nem terveztem, és lehetőségeim kimerültek. Kérem azt a jóindulatot hiánypótlásom elbírálásakor, melyet a jogalkotó már kinyilvánított a polgári perek viteléhez a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfelek irányába!

A jelen irattal kiegészítem és újrafogalmazom alkotmányjogi panaszom (a letöltött űrlap alapján) 2. pontját, úgy hogy – a hiánypótlási felhívásnak megfelelően – hangsúlyos legyen: a sérelmezett bírói döntés mennyiben és miért sérti az Alaptörvény rendelkezéseit, és logikai kapcsolatot állítok fel a döntés és az engem ért alapjogi sérelem között.

Hiánypótlásom végén újrafogalmazom a panaszom (letöltött űrlap alapján) 1/e pontját is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Kúria eljárásában megsértette az Alaptörvény

1. B cikk (1) bekezdését: Magyarország független és demokratikus jogállam.
 - a. jogbiztonság elve
 - b. hatalmi ágak megosztásának elve
 - c. bírák törvényhez kötöttsége
 - d. jogorvoslati jogosultság elve
2. I. cikk (3) bekezdését: Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályt törvény állapíthat meg.
3. II. cikket: Az emberi méltóság sérthetetlen.
4. III. cikk (1) bekezdését: Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.
5. XVII. cikk (3) bekezdését: Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.
6. XXVIII. cikk (1) bekezdését: a bírósághoz fordulás jogának megnehezítésével.
7. XXVIII. cikk (1) bekezdését: a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével.

8. XXVIII. cikk (7) bekezdését: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
9. 28. cikket: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Ad 1. a. A jogállamiság sérülése a jogbiztonság sérelmével.

A demokratikus jogállamiság egyik fontos elve, a jogbiztonság elve. A jogbiztonság az állami cselekvések kiszámíthatóságát jelenti, hiszen ahol jogállam van ott pontosan tudható, hogy mit vár el a személyektől és szervezetektől az állam, és hogy mit várhatunk el az államtól. Az állam akaratát és döntéseit a jogszabályok közvetítik. A törvények olvasásával és alkalmazásával teszünk eleget az állami akaratnak. Amennyiben egy élethelyzetről külön törvénykönyv rendelkezik (munkajogban Munka törvénykönyve), és törvény szövegében kizárja egy másik törvény alkalmazásának lehetőségét, akkor egy bíróság sem alkalmazhatja a kizárt törvényt a jogbiztonság megsértése nélkül.

Pontosan tudható, hogy a Munka törvénykönyve alapján az állam hogyan szeretné lebonyolítani a felmondások közlését:

A Munka törvénykönyve, a 2012. évi I. törvény 24. § (1) bek. szerint: „Az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek átadják.”

Arról is rendelkezik a Munka törvénykönyve (2012. évi I. törvény 31. §): „A jognyilatkozatra egyebekben, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. 6:4. § és 6:5. §, 6:8. §, 6:11. §, 6:13. §, 6:15-17. §, 6:26. §, 6:27. §, 6:42. §, 6:46-56. §, 6:62. §, 6:63. § (1)-(3) bekezdése, 6:64-70. §, 6:73. §, 6:77. §, 6:78. §, 6:80. § és 6:81. §, 6:86. § és 6:87. §, 6:102. §, 6:107. §, 6:116-119. §, 6:193-201. §, 6:203-207. §, 6:587. § szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Teljesen világos az állampolgárok és szervezetek számára, hogy a “közlésre”, annak lényegi részére vonatkozóan explicite rendelkezik a Munka törvénykönyve, és explicite kizárja más törvény (például a Polgári törvénykönyv) alkalmazását.

A Kúria jelen ügyben hozott döntésében (Mfv.I.10.266/2019/10) „döntés elvi tartalmaként” kimondta (54. rész): „A felmondás mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.”

A Kúria ítéletének 50. részében megírja hogyan, hogyan jutott erre az általános elvi következtetésre (50. rész): „A felmondás a közléssel – vagyis amikor a felperes az átadott irat tartalmát elolvasással megismerte – hatályosult (közöltté vált). Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:5. § (1) bekezdéséből. Így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.”

Mennyiben és miért sértette a jogbiztonságot a támadott bírói döntés

A Kúria teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy a Munka törvénykönyve megadja az értelmezést a “közlés” definíciójával, az „átadás” szó használatával, és kizárja más értelmezés beemelését más törvényhelyről. Ezt a magatartási szabályt követték eddig az állampolgárok és egyéb szervezetek eddig. A jogbiztonságot alapvetően sérti, hogy a Kúria nem vette figyelembe a Munka törvénykönyvének szövegét és a kimondott kizárás ellenére egy másik törvény, a Polgári törvénykönyv alapján magyarázta el a “közlés” és „átadás” fogalmát, a követendő magatartási szabályokat, és ez alapján hozott ítéletet.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

Mind a perindításnak, mind a felek pervezetésének, mind az első- és másodfokú bíróság döntésének a jogbiztonság volt az alapja, tehát a Munka törvénykönyvének leírt rendelkezései. Amennyiben világossá, ismerté, érvényessé vált volna az, hogy a felmondás érvényes közléséhez csak az irat tartalmának megismertetése kötődik, akkor sem perindításra nem került volna sor, és a bíróságok is másképpen jártak volna el.

A felperes a jogbiztonság elvéből indult ki, mely alapján egy törvény, a Munka törvénykönyve rendelkezései szó szerint értendők, végrehajtandók, kötelezőek. A Kúria döntése ezt a jogbiztonsági alapelveket megsértette. Ha ezt nem követte volna el, akkor megkerülhetetlen, hogy éppen fordított ítélet születne, vagyis nyilvánvaló, hogy a Munka törvénykönyvében szereplő "átadás" szóhoz a fizikai birtokbavétel tartozik, tehát a munkavállalónak birtokba kell tudni venni a felmondási okiratot.

Ad 1. b. A jogállamiság sérülése a hatalmi ágak megosztási elvének sérelmével

A törvényhozói, végrehajtói és bírói hatalmi ág tevékenységének összekeverése, másik hatalmi ág szerinti cselekvés a jogállamiságot sérti.

A törvényhozói hatalom feladata a magatartási szabályok legmagasabb szintű meghatározása. A bírói hatalmi ág a jogszabályokat értelmezi és a jogszerű magatartást vita esetén kikényszeríti, ítélkezik.

A Kúria a felmondások közlésének alakszerűsége tárgyában alapvetően megváltoztatta a törvény szövegét, az előírt magatartási szabályt, a törvényhozói akaratot.

Az eddig hatályos Munka törvénykönyve szerinti közlési elvek (írásbeliség+átadás) helyett immár csak az irat tartalma megismerési lehetőségének megléte és/vagy az irat valamilyen megismertetése áll. Elvi döntésként kimondta: sem az írásbeliség sem az átadás nem feltétel többé, csak az írásbeli irat valamilyen módon való megismerése.

Mennyiben és miért sértette a hatalmi ágak elkülönülését a támadott bírói döntés

A Munka törvénykönyvében leírt magatartási szabály ilyen mérvű átértelmezése, ennek elvi döntésként való általános ismertetése, bíróságok számára való közzététele a törvényhozó akaratának megsértése, a törvény felülírása, új magatartási szabály beemelése. Ezzel a bírói hatalmi ág a törvényhozói hatalmi ág feladatát vette magára, a mi a jogállamiságot sérti.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A Kúriának a hatalmi ágak elkülönülése elve alapján a hatályos törvények értelmezésével kellett volna döntést hozni. Ezzel szemben a törvényben leírt magatartási szabályt újradefiniálta, és - a törvény explicit szövege ellenére - keresett egy másik olyan törvényhelyet, ahol a "közlésnek" más a definíciója mint a Munka törvénykönyvében. A Kúria immár egy új magatartási szabályt alkotott a "közlés" értelmezésére ami nem azonos a törvényhozó - Munka törvénykönyvében leírt, munkajog körében alkalmazandó - szövegével, akaratával.

A felperes joggal számított arra, hogy a törvényhozói akarat, vagyis a leírt Munka törvénykönyvi magatartási szabály nem változik az eljárás alatt. Nyilvánvaló, ha ismert lett volna a törvényhozói akarat változása az eljárás előtt vagy alatt, akkor a felperes másképpen kezdte, a felek és a bíróságok másképpen folytatják a pert. Ilyen törvényhozói akarat-változás nem történt. Ellenben a Kúria az első- és másodfokú eljárás után másképpen kezdte el magyarázni a Munka törvénykönyvét, és ezt a magyarázatot elvi döntésként az egész országra kiterjesztette.

Ad 1. c. A jogállamiság sérülése a bírák törvényhez kötöttségének elve sérelmével

A bírák a törvényeket kell olvassák, tanulmányozzák, alkalmazzák, onnan tudják meg a törvényhozói akaratot, ami alapján a tényleges vagy megkívánt magatartásokat, helyzeteket megítélik. Sérül a jogállamiság, ha a bíróság nem a törvény értelmezésével, hanem megváltoztatásával, átszövegezésével próbálja az előtte levő pert megoldani.

Mennyiben és miért sértette a bírák törvényhez kötöttségének elvét a támadott bírói döntés

A Kúria nem az adott törvény, a Munka törvénykönyve keretei között kívánta értelmezni az "átadás" fogalmát, hanem a törvényi tiltás ellenére más törvényhelyet keresett, ahol szintén a közlés fogalmával foglalkoznak, majd a Munka törvénykönyvének szövegét (alkalmazását) átértelmezte, és az új bírósági akaratot (ötletet, értelmezést) elvi döntésként ítéletébe emelte és a bíróságok számára közzétette.

Sérült a törvényhez kötöttség elve, amikor a bíróság nem tartotta magára nézve kötelezőnek a Munka törvénykönyve közlésre vonatkozó szövegét. A bíróság úgy érezte nincsen a Munka törvénykönyvének szövegéhez kötve azt szabadon átértelmezheti.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A perben semmiképpen sem gondolta senki - így a felperes sem -, hogy a Kúria nem a törvényekből indul ki, nem a törvényeknek vannak alárendelve. A szabadon értelmezett vagy bírói döntéssel átértelmezhető törvények az igazságszolgáltatást, a pervezetés ellehetetlenítik, és mind a törvényhozói mind a bírói hatalmi ág jogállam szerinti működését megszüntetik.

A jelen perben minden résztvevő a Munka törvénykönyvének "közlésre" vonatkozó szövegéből indult ki, azt azonban a Munka törvénykönyvének tételes tiltása ellenére Kúria átirta a Polgári törvénykönyv "közlésre" vonatkozó szabályai szerint. Lehetetlenség úgy pert vezetni, perben döntéseket hozni, ha a bírósági eljárás folyamán egyik bíróság nem érzi magára nézve a perben fontos törvényi hely szövegét, és helyette új magatartási szabályt alkot, tehát a törvényi elvárt magatartást átfogalmazza (elvi döntésként hirdeti ki), ezzel kvázi új törvényi rendelkezést alkot.

Ad 1. d. A jogállamiság sérülése a jogorvoslati jogosultság elve sérelmével

A jogállamiság egyik fontos elve, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az érintett ügyben a felek és az alsóbb bíróságok a Munka törvénykönyv szabályai, leírt rendelkezései szerint folytatták pervitelüket.

A Kúria a tételes törvényi tiltás ellenére más magatartási szabályt alkotott a közlés kapcsán, ezzel újrafogalmazta a Munka törvénykönyv jognyilatkozatok közlésére vonatkozó részét – mostmár a Polgári törvénykönyv elvei szerint.

A Kúria ítélete ellen nincsen jogorvoslat, miközben a Kúria ítéletében a Polgári törvénykönyv közlésre vonatkozó elvei alapján újrafogalmazott közlési elvek alapján az első ítélet született ebben az eljárásban. Ez az első ilyen elvű ítélet, egyben az utolsó is, mert nincsen ellene fellebbezési lehetőség. Ezzel ellehetetlenül a jogorvoslatihoz való jog, pedig most egy, az "új" Polgári törvénykönyv közlésre vonatkozó szabályozás szerint lefolytatandó rendes jogorvoslati eljárás következne (a munkaügyi jogvitában).

Mennyiben és miért sértette a jogorvoslati jogosultság elvét a támadott bírói döntés

Amennyiben a Kúria első eljáró bíróságként hoz ítéletet (ami lehetetlen), és a döntés ellen nincsen jogorvoslat, a jogállamiság sérül. Amennyiben a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a magyar jogrendszerben először új magatartási szabályt alkot, kvázi átírja a törvény szövegét, és ezt az új magatartási szabályt elvi döntésként közzéteszi, akkor biztosítani kell ez ellen jogorvoslati eljárást.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

Amennyiben az Alaptörvényben leírt módon biztosított lenne a jelen Kúria előtt folyó eljárásban a jogorvoslati lehetőség, akkor a felperes élne ezzel a fellebbezési lehetőséggel, és kérné a Kúria döntésének megváltoztatását.

Ad 2. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelme: Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályt törvény állapíthat meg.

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályt törvény állapíthat meg. A mondat visszafelé is igaz. Amilyen jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan törvényben leírt szabály keletkezett, az - a törvényhozó akaratából - alapvető, és a hivatkozott Alaptörvényi pont védelmét élvez.

Egyben ez a jogállamiság, jogbiztonság elveiből is következik. A törvényekből tudjuk meg, hogy mit vár el az állam, és mit várhatunk el az államtól. A törvények olvasásával és alkalmazásával teszünk eleget az állami akaratnak. Amennyiben egy törvény szövegében kizárja egy másik törvény alkalmazásának lehetőségét, akkor joggal várhatjuk el, hogy mindenki, a bíróságok is tartózkodjanak a másik törvény alkalmazásától.

Amennyiben egy törvényben leírt eljárásrend (magatartási szabály) létezik, akkor azt csak törvény változtathatja meg, bírósági ítélet, bírósági elvi döntés nem.

Pontosan tudható, hogy a Munka törvénykönyve alapján az állam hogyan szeretné lebonyolítani a felmondások közlését:

A Munka törvénykönyve, a 2012. évi I. törvény 24. § (1) bek. szerint: „Az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek átadják.”

Arról is rendelkezik a Munka törvénykönyve (2012. évi I. törvény 31. §): „A jognyilatkozatra egyebekben, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. 6:4. § és 6:5. §, 6:8. §, 6:11. §, 6:13. §, 6:15-17. §, 6:26. §, 6:27. §, 6:42. §, 6:46-56. §, 6:62. §, 6:63. § (1)-(3) bekezdése, 6:64-70. §, 6:73. §, 6:77. §, 6:78. §, 6:80. § és 6:81. §, 6:86. § és 6:87. §, 6:102. §, 6:107. §, 6:116-119. §, 6:193-201. §, 6:203-207. §, 6:587. § szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Teljesen világos az állampolgárok és szervezetek számára, hogy a “közlésre” vonatkozóan explicite rendelkezik a Munka törvénykönyve, és explicite kizárja más törvény (például a Polgári törvénykönyv) alkalmazását. Az is egyértelműen kiolvasható a Munka törvénykönyv hivatkozott helyéből, hogy az érvényes közlés elemei az írásbeliség és az irat átadása. Az Alaptörvény hivatkozott sérelme nélkül ezt a törvényi rendelkezést csak törvénnyel lehet megváltoztatni.

A Kúria jelen ügyben hozott döntésében (Mfv.I.10.266/2019/10) „döntés elvi tartalmaként” kimondta (54. rész): „A felmondás mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.”

A Kúria megírja, hogyan jutott erre az általános elvi következtetésre (50. rész): „Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:5 § (1) bekezdéséből.”

Mennyiben és miért sértette meg a Kúria, hogy “Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályt törvény állapíthat meg.”

A Kúria a felmondások közlésének alakszerűsége tárgyában alapvetően megváltoztatta a törvény szövegében elvárt magatartási szabályt. Az eddig hatályos közlési elvek (írásbeliség+átadás) helyett immár csak az irat tartalmának megismerése/megismertetése áll. Elvi döntésként kimondta: sem az írásbeliség sem az átadás nem feltétel többé, csak az írásbeli irat megismerésének biztosítása.

A Munka törvénykönyvében leírt magatartási szabály ilyen mérvű átértelmezése a törvényhozó akaratának megsértése, új magatartási szabály beemelése - egy Kúria által hozott elvi ítélet útján. Ezt az Alaptörvény szerint csak másik törvénnyel lehetett volna megtenni.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A Kúria “hozzányúlt” ahhoz a magatartási szabályhoz, ami rendelkezik a felmondások közlésének alakszerű követelményéről. Amennyiben ezt nem tette volna, értelmeznie kellett volna az “átadás” fogalmát, de csak a Munka törvénykönyve keretein belül. Ehelyett inkább az átfogalmazás, más jogelvek szerinti újraértelmezés útját választotta - Alaptörvény-ellenesen.

Ezáltal a törvény szövege helyett új magatartási szabályt alkotott - ezt viszont csak törvény teheti meg. Amennyiben a Kúria a Munka törvénykönyve elvei szerint hozza meg a döntését, az „átadás” szó köznapri vagy jogi értelméből indul ki, akkor álláspontom szerint rám nézve kedvező ítéletet hoz.

Ad 3. Az Alaptörvény II. cikkének sérelme: Az emberi méltóság sérthetetlen.

Ad. 4. Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének sérelme: Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

A Kúria új magatartási szabályt vezetett be elvi döntésével a felmondások körében - Munka törvénykönyve tiltása ellenére. Az Mfv.I.10.266/2019/10 számú „döntés elvi tartalmaként” kimondta (54. rész): „A felmondás mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.”

Tehát már elég a munkavállalóval elolvasatni, vagy előtte felolvasni a felmondási okiratot, átadni a munkaadónak semmit sem kell, hiba kéri a munkavállaló. (lásd Kúria ítélet 50. rész: „Így nincs jelentősége a jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.)

A munkaadói-munkavállalói helyzetben, egy elvileg egyenrangú felek között létrejött szerződéses kötelem megszűntetésekor ez a helyzet a munkavállalóra nézve mindenképpen méltóságot sértő, megalázó, eddigi munkáját, tevékenységét ledegradáló, lealacsonyító közlési mód.

Mennyiben és miért sértette meg a Kúria, hogy “Az emberi méltóság sérthetetlen”, és “Senkit nem lehet megalázó bánásmódnak alávetni”.

A Kúria új magatartási szabály vezetett be. Ezután hiába kötött a munkaadó és a munkavállaló kötelezően írásban munkaszerződést, azt a munkaadó egyoldalúan úgy tudja megszüntetni, hogy ezalatt (ezután) a munkavállalónak nem kell írásban megkapnia a felmondási okiratát. Elegendő azt csak elolvasatni a munkavállalóval, esetleg képernyőképként előtte bemutatni, előtte hangosan felolvasni, gyár hangosbemondóján kihirdetni, telefonon közölni. A munkaadónak elegendő egy perben azt bizonyítania, hogy semmit sem hagyott ki a felolvasás során.

Ez sérti az emberi méltóságot, ez megalázó, nem ez volt az akarata a törvényhozónak. Ez elfogadhatatlanul méltóságsértő és megalázó eljárásra ad lehetőséget (lásd gyári hangosbeszélőn a felmondás beolvasása).

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

Az emberi méltóságot sértő és megalázó eljárást a Kúria az általa bevezetett új magatartási szabállyal közvetlenül lehetővé teszi.

Ez történt a felperessel is. Hiába kértem a felmondási okirat átadását, azt egy feltételhez kötötte az alperes, hogy helyezzek el egy aláírást az okiraton. Az akarat ellenére való aláírás vagy döntés kikényszerítése megalázó, emberi méltóságot sértő, de ezt helyzetet, gyakorlatot a Kúria "szentesítette" döntésével.

Álláspontom szerint a korábbi Mt. szabályokhoz képest megalázó, ha a felmondási okiratot a munkavállaló részére megmutatják, azt elolvashatja, vagy tartalomhűen felolvassák előtte, majd akarata ellenére nem kapja meg, kiküldik a szobából, és üres kézzel távozni kényszerül.

Ad 5. Az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésének sérelme: Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

Az emberi méltósághoz hozzátartozik a döntési szabadság, a szabad akarat kifejezése, az ezt gátoló eljárás emberi méltóságot sértő. Ez az Alaptörvényben biztosított védelem alkalmazandó a munkaviszony végénél is, a felmondás közlésénél. Nem jogszerűtlen egy munkajogi választási helyzetben (közös megegyezés vagy felmondás között) nem választani, gondolkodási időt kérni. Nem jogszerűtlen aláírást megtagadni bármilyen iraton, vagy nem közreműködni egy irat átadásának kötelezően munkáltató oldali bizonyításában.

Méltóságot sértő, ha egy bíróság előtt megtámadható okiratot (például felmondás) a munkavállaló akarata ellenére nem kap meg, akarata ellenére nem birtokolhat. Ezzel megnehezül a bírósághoz fordulás joga (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.), és hátrányba kerül a munkáltatóval szemben (például határidők számítása, jogorvoslatról való kioktatás) egy jogvitában.

Ezzel a fegyver egyenlőség elve is sérül, ami tisztességes eljáráshoz fűződő jog része (Alaptörvény XXVII. cikk (1) bek.). (lásd Kúria ítélet 50. rész: „Így nincs jelentősége a jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.)

A Kúria ítélete alapján kialakított új magatartási szabály, elvi döntés (54.rész): „A felmondás mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.” Ez az új magatartási szabály munkavállaló méltóságát semmiképpen sem tartja tiszteletben. Nem kap meg egy iratot, amit mások vagy korábbi munkahelyén ő kötelezően megkapott, ezt csak felolvassák előtte, vagy elolvashatja, majd kiküldhetik a szobából. Üres kézzel távozik, nincsen felmondási okirat a kezében miközben új életét kell szerveznie, új munkahelyet kell találnia vagy bírósághoz fordulnia.

A Kúria ítéletének 50. része: „A felmondás a közléssel – vagyis amikor a felperes az átadott irat tartalmát elolvasással megismerte – hatályosult (közöltté vált). Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:5. § (1) bekezdéséből. Így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.”

Akkor sincs jelentősége a felmondó irat elvitelének a Kúria ítélete szerint, ha az a munkaadó akaratából hiúsult meg, például oda sem adják.

Mennyiben és miért sértette meg a Kúria, hogy "Minden munkavállalónak joga van a méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

A Kúria az adott ügyben munkavállalói méltóságot sértő eljárást fogadott el, amikor az ítélet 50. részében azt írja "nincs jelentősége a per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e" mert figyelmen kívül hagyta, hogy éppen a munkaadó nem adta át az iratot, amit a munkavállaló el akart vinni. Ez a kérés és kérés-megtagadás, üres kézzel való távozás méltóságot sértő volt, mindemellett a Munka törvénykönyvben leírt "átadás" sérelme is.

Méltóságot sértő a munkavállaló azonnali döntésre felhívni, akarata ellenére aláírásra felhívni, majd az aláírás elmaradása miatt a felmondási irat átadását megtagadni. Egy ilyen méltóságot sértő eljárást fogadott el a Kúria, majd egy méltóságot sértő elvi döntést hozott a jövőre nézve minden felmondásra vonatkozóan.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A munkavállalók méltóságát tiszteletben nem tartó Kúriai ítélet született. Sőt elvi döntésként kifejezetten méltóságot sértő irányba mozdult el a felmondás szabályozása. Az új szabályozás (elvi döntésen alapuló bírói gyakorlat) már nem írja elő a felmondási irat átadását, csak a megismerésének lehetővé tételét. Ez visszalépés, a munkavállalók méltóságát sérti.

A konkrét ügyben a Kúria ítélete szerint már az átadott irat tartalmának elolvasásával közöltté vált a felmondás, holott:

- ismert, hogy nem történt átadás, tehát birtokbavétel, ezt semmilyen korábbi peres irat vagy bizonyítás vagy ítélet nem állította
- csak elolvasás céljából tekinthettem meg az iratot, minden bizonyítás ezt mutatta
- nem kaptam meg az iratot, nem történt átadás, mert nem írtam alá az iratot.

Ez az eljárás (elolvashatja-de nem kaphatja meg) (alá kell írnia ha akarja ha nem-vagy nem kapja meg) a Munka törvénykönyvét és a munkavállalói méltóságot sértő, ezt a Kúria azonban nem így látta.

Ad 6. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme: a bírósághoz fordulás jogának megnehezítése.

A Kúria döntésének elvi tartalma szerint nem kötelezettsége immár a munkaadónak a felmondási iratot átadni. Ez minden munkavállaló számára megnehezíti a bírósághoz fordulást, a bírósági eljárás megindítását, ügyvéd felkérését és tájékoztatását, iratok készítését. Egyben az a kötelező alaki kellék, hogy a jogorvoslatról a munkavállaló tájékoztatást kapjon, elképzelhető hogy egyszer hangzik el a munkaadó részéről, szóban, a felolvasáskor.

A Kúria ítélete és elvi döntése alapján egyáltalán nem tisztázott, hogy valaha is megkapja-e írásban a munkavállaló a felmondási okiratot.

Noha a perbeli esetben minden oldal által bizonyítottan a felperes a felmondási irat átadását kérte, és ki akarta vinni a helyiségből, a Kúria döntése szerint (50. rész) „így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.” Belenyugodott a Kúria, hogy a bírósághoz fordulás megnehezült, a jog csorbult. Ugyanakkor elvi éllel ki is mondta: közöltnek minősül a felmondás, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik. Az adott ügyben sem feltétel immár az irat átadása, a munkavállaló akarata ellenére való felmondási okirat nélküli távozás mostantól nem érinti a felmondás jogszerűségét.

Mennyiben és miért nehezítette meg a Kúria, a bírósághoz való fordulást

Amennyiben a Kúria elvi döntése alapján alakul át a felmondások közlésére vonatkozó magatartási szabály, akkor tömegesen fordulhatnak elő olyan esetek, hogy a munkavállaló felmondási irat nélkül kénytelen távozni a munkahelyéről, és a munkahelyére már nem térhet vissza (mert ez az általános gyakorlat a felmondások után), tehát kérdéses, hogy egyáltalán meg tudja-e szerezni írásban a felmondását.

A perbeli esetben is az ügyvédem által készített első irat még a felmondási irat nélkül készült el (hiszen kérésem ellenére sem kaptam meg), csak a per előkészítési szakaszában küldték meg az ügyvédemnek azzal a megjegyzéssel, hogy ez nekik „nem is kötelességük”.

Mind az általános (Kúria elvi döntése utáni) mind a perbeli esetben a bírósághoz fordulást nehezíti, ha nem lehet tudni pontosan, milyen irat, milyen döntés ellen keres jogvédelmet a munkavállaló.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A Kúria az esetemben, vagyis a perbeli esetben lefolytatott alperesi magatartás elfogadásával, illetve az elvi döntés (ítélet) meghozatalával, (amikor ezt általános gyakorlattá tette) megnehezíti a munkavállaló bírósághoz fordulását - márpedig ez Alaptörvényben biztosított jog.

Ad 7. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme: a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése.

A Kúria nem tisztességes eljárást folytatott le, eljárásában sérült a jogállamiság, hiszen sérült a:

- a. jogbiztonság elve
- b. hatalmi ágak megosztásának elve
- c. bírák törvényhez kötöttsége
- d. jogorvoslati jogosultság elve

Indoklását lásd jelen irat 1. pont a-b-c-d része.

Ezen felül sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a Kúria nem vizsgálta, nem vizsgáltatta és nem fontolta meg a felperes előadását, hogy a felmondási iratot részére nem adták át - hanem ehelyett átfogalmazta az a Munka törvénykönyvében leírt, iratok közlése során követendő magatartási szabályt.

Sérül a tisztességes eljáráshoz való jog mert legmagasabb bírói fórum ítéletére, az új magatartási szabályra nincsen mód reagálni, fellebbezést benyújtani.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a Kúria ítélete és ennek elvi tartalma tulajdonképpen visszaható hatályú jogalkotás lett, egy új magatartási szabály, mely eltér a Munka törvénykönyvében leírt magatartási szabálytól. Ezzel az aktussal, az elvi döntés bevezetésével a Kúria ezt a pert visszahatóan megnyerhetetlenné tette akkor is, ha a jelen ügytől elkülönülten büntetőügyben marasztalják el a hamis jegyzőkönyvet készítőket (mert a jelen polgári perben bizonyított, hogy hamisan az szerepel a jegyzőkönyvben: „munkavállaló megtagadta a felmondási irat átvételét”). Nem szabad elfeledni, hogy e körben a Kúria az egész társadalomra vonatkozóan új magatartási szabályt alkotott, az alperes ugyanúgy az állam része, mint a bíróságok, mert egy 100 %-ban állami tulajdonú társaság.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a Kúria és az alsóbb fokú bíróságok a felperesi bizonyítás, előadás, tanúvallomások és alperesi észrevételek után sem látta bizonyítottnak, hogy a felvett jegyzőkönyv (melyben az áll: "munkavállaló megtagadta a felmondás átvételét") hamis tartalmú, holott minden ezügyben a bírság rendelkezésére álló bizonyíték – mind alperesi mind felperesi oldalról - ezt igazolta.

Sérül a tisztességes eljáráshoz való jog, amennyiben ezután a Kúria által eldöntött elvi döntést alkalmazzák, és egy bíróság előtt megtámadható okiratot (például felmondás) a munkavállaló akarata ellenére nem kap meg, akarata ellenére nem birtokolhat. Ezzel megnehezül a bírósághoz fordulás joga (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.), és hátrányba kerül a munkáltatóval szemben (például határidők számítása, jogorvoslatról való kioktatás) egy jogvitában. Ezzel a fegyver egyenlőség elve sérül, ami tisztességes eljáráshoz fűződő jog része (lásd Kúria ítélet 50. rész: „Így nincs jelentősége a jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.)

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a Kúria önkényesen elhagyta a Munka törvénykönyve közlésre vonatkozó magatartási szabályait, önkényesen és tiltás ellenére más törvényi hivatkozást keresett, és a szabályt önkényesen felülírta a Polgári törvénykönyv közlésre vonatkozó magatartási szabályaival.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a Kúria - és az alsóbbfokú bíróságok - nem vették figyelembe a felperes előadását és bizonyítékait az irat elvitelének kinyilvánításáról, nem vették figyelembe, hogy az alperes ezt egyáltalán nem tagadta, hanem a felperes feltételezett szándékait próbálta csak magyarázni. Az, hogy a kifejezett akarat, nyilatkozat az irat elvitelére elhangzott nem került bírói mérlegelés elé az egész eljárásban.

Tisztességtelen a Kúria eljárása amikor a magyar nyelv közismert szavainak értelmét forgatta ki, holott a törvényhozói akaratban, tehát a törvény szövegében egyértelmű szavak szerepelnek.

(A Munka törvénykönyve, a 2012. évi I. törvény 24. § (1) bek. szerint: „Az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek átadják.”)

Tehát: közlés = írásban + átad

Átad szó jelentése a wikiszotar.hu oldalon: „átnyújtva odaad. Más kezébe juttat, és a másik személy meg is fogja, illetve (rövidebb, hosszabb ideig) magánál is tartja.” Az átadás szóhoz a jogi szaknyelvben – akár rövid ideig tartó, átvevő részéről történő – birtoklás kapcsolódik. (Ami lehet kézben tartás, elhelyezés zsebben, táskában, magával vitel stb.)

A felperes nem nyúlhatott az irathoz, azt elolvashatta, de magához nem vehette. Ez szerepel minden peres iratban, ez volt a felül vizsgálati kérelem alapja. Ezek mindkét fél által bizonyított tények. A Kúria mégis azt írta ítéletében, annak 50. részében: „A felmondás a közléssel – vagyis amikor a felperes az átadott irat tartalmát elolvasással megismerte – hatályosult (közöltté vált). Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:5. § (1) bekezdéséből. Így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.”

Az hogy nem történt átadás, bizonyított tény mindkét fél részéről. Ez szerepel a felülvizsgálati kérelemben is.

Akkor sincs jelentősége a felmondó irat elvitelének a Kúria ítélete szerint, ha az a munkaadó akaratából hiúsult meg, például oda sem adják. „Átad” szó új jelentése immár a Kúria szerint (vagyis a Munka törvénykönyve szövegének új értelme a Kúria döntése szerint): elolvasás céljából bemutat.

Nem tisztességes, ha a magyar nyelv szavainak értelmét a Kúria ennyire kiforgatja, és a törvénynek ezáltal más értelmet ad, és a helyzetet önkényes szómagyarázattal, szóhasználatlaltal próbálja megoldani.

Mennyiben és miért sértette meg a Kúria a tisztességes eljáráshoz való jogot

A Kúria a Munka törvénykönyvében leírt magatartási szabály (irat átadása) értelmezése, bizonyítása vagy kikényszerítése helyett átfogalmazta azt a Polgári törvénykönyv jogelvi szerint.

Ez ellen a már nincsen fellebbezés vagy más jogorvoslati lehetőség.

A Kúria az ítélete és annak elvi tartalma alapján visszaható hatályú jogalkotást folytatott, mely utólag is megnyerhetetlenné tesz ezt, és minden olyan pert, ahol a felmondási irat átadása a munkaadó akaratából elmaradt.

A Kúria ítélete nem foglalkozott a felperesi előadással, mindkét oldali teljeskörű bizonyítással azzal kapcsolatban, hogy az irat átadása a munkaadó akaratából maradt el - hanem átírta a közlésre vonatkozó magatartási szabályt.

A Kúria olyan gyakorlatot kíván az ítéletében leírt elvi döntéssel bevezettetni, mely sérti a bíróságok előtt a munkaadó-munkavállaló fegyveregyelőségének elvét, ugyanis a munkavállaló nem biztos hogy rendelkezik a per tárgyát képező, azt leíró felmondási okirattal.

A Kúria önkényesen és a kifejezett tiltás ellenére hagyta el a Munka törvénykönyvének közlésre vonatkozó elveit és önkényesen választotta inkább a Polgári törvénykönyv közlésre vonatkozó elveivel.

A Kúria - és az alsóbbfokú bíróságok - nem vették figyelembe a felperes előadását, bizonyítását, hogy az irat elvitelére vonatkozó akarat és nyilatkozat elhangzott, nem vették figyelembe hogy az alperes ezt elismerte és csak a felperes szándékait próbálta megmagyarázni. Mindezekkel szemben a bíróságok mégis azt az álláspontot képviselték, hogy a felvett jegyzőkönyv valós, a felmondási irat átvételét a felperes megtagadta. A Kúria sem vizsgálta ezt a kérdést, hanem az egész irat-közlési szabályt átírta.

A Kúria a törvényben leírt és közismert szavak értelmét forgatja ki, másképpen magyarázza a jogi helyzetet, és az eredeti jogalkotói akaratot megváltoztatja

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

Tisztességes eljárásban már az alsóbbfokú bíróságokon fennakadt volna az, hogy a felperes a felvett jegyzőkönyvvel szemben sikeresen ellenbizonyított. Az alperes sem állította, hogy az irat átadásának kérése, kivitelére vonatkozó felperesi szándék és nyilatkozat ne hangzott volna el. Szükségképpen a "munkavállaló az irat átvételét megtagadta" jegyzőkönyv hamis – a bíróságok mégis valósnak fogadták el.

A Kúria a tisztességes eljárás helyett elvi döntéssel minden közléssel kapcsolatos korábbi magatartási szabályt felülírt, az ügyet ezáltal oldotta meg.

Ad 8. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Indoklását, sérelmet, logikai kapcsolatot lásd: 1. d. és 7. pont

Ad 9. Az alaptörvény 28. cikkének sérelme: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

A Munka törvénykönyve értelmezése során azt a törvénykönyv céljával összhangban kell értelmezni,. Ez – az általánostól eltérő módon – a jogszabály szövegében, az 1. §-ban explicite van meghatározva. „E törvény a tisztességes foglalkoztatás alapvető szabályait állapítja meg a vállalkozás és munkavállalás elve szerint, tekintettel a munkáltató és a munkavállaló gazdasági, valamint szociális érdekeire.”

A törvény a tisztességes foglalkoztatás kifejezéssel a munkáltató oldalán fennálló követelményt fogalmaz meg. A tisztesség ebben az értelemben nem más, mint a másik fél érdekeinek figyelembevétele, amelynek a munkaviszony minden létszakában jelen kell lennie.

A tisztességes foglalkoztatásba nem tartozik bele, hogy a munkaadónak immár nem kell a felmondási okirat közléséhez azt átadni, hanem (a Kúria új elvi döntése szerint): „az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.” Ez lényeges visszalépés a korábbi szabályozásból, és nincsen tekintettel a munkavállaló gazdasági valamint szociális érdekeire.

Ez a visszalépés nem vezethető le a Munka törvénykönyv szövegéből, céljából, elveiből, indoklásából. A Munka törvénykönyv céljától eltérő, valamint egy másik törvénykönyv elveiből való értelmezés, levezetés pedig ezt az Alaptörvényi cikket sérti.

A Kúria ezáltal közvetlenül megsértette a jogszabályok értelmezéséről szóló Alaptörvényi rendelkezést.

Mennyiben és miért sértette meg a Kúria “A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik” elvet

A Kúria az ítéletben értelmezte (szóhasználatom szerint átfogalmazta) a Munka törvénykönyvének egyik pontját, a közléssel kapcsolatban új magatartási szabályt vezetett be. Ezt az Alaptörvény megsértése nélkül csak akkor tehetné volna meg, ha a szavak értelmezésének szintjén marad, és a Munka törvénykönyvének céljaiból indul ki. Ezek között - az 1 §-ban - a tisztességes foglalkoztatás elve jelenik meg. Tehát a munkaadónak a munkavállaló érdekeinek figyelembe vételét jelenti, amit a Kúria az ítéletében, az új elvi döntésében nem vesz figyelembe.

Nem a munkavállaló érdeke az, hogy a felmondási iratot ne kapja meg, hogy annak tartalmát csak megismerhesse, és akár meg se kapja. Nem az ő érdeke, hogy az ügyvédhez-bírósághoz fordulást a felmondási irat nélkül kezdje meg. Nem az ő érdeke hogy úgy menjen haza, vagy úgy keressen új munkát, hogy a régi munkahelyétől nincsen nála a munkaviszony megszüntetéséről irat. Nem az ő érdeke, hogy a társadalombiztosításnál, nyugdíjintézetnél eljárva ne tudjon munkaviszony megszűnési iratot felmutatni.

A Kúria teljeskörűen megsértette ezt az Alaptörvényi rendelkezést, jogalkalmazása során figyelmen kívül hagyta a Munka törvénykönyv mint jogszabály célját, a munkavállalói érdekeket, a szociális érdekeket, tehát az Alaptörvény e rendelkezését.

Logikai kapcsolat az alapjogi sérelem és a bírói döntés között

A Kúria átértelmezte a Munka törvénykönyvének közlésre vonatkozó részét. A Polgári törvénykönyv szabályait helyettesítette be, és ezt elvi döntésként tette közzé. Nem a Munka törvénykönyve céljait vette figyelembe, hanem -talán- a Polgári törvénykönyv céljait - és ez Alaptörvény-ellenes.

Amennyiben a Kúria a Munka törvénykönyve céljaival összhangban értelmezi a törvényt, úgy akkor megkerülhetetlen az „átadás” szónak a köznapi értelme, a birtokbavétel fogalma, mely nem történt meg. A Munka törvénykönyvének Alaptörvénynek megfelelő értelmezése (célokból való kiindulás) részemre pernyertességet okozott volna.

- x -

1. e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1. Egyedi ügyemben:

A Kúria ítéletében álláspontom szerint 9 ponton (lásd 2. rész) megsértette az Alaptörvényben biztosított jogaimat. Amennyiben ezek közül egyik sem következik be akkor számomra kedvező ítélet születik, mert:

- A felmondást közlő iratot nem kaptam kézhez, nem vihettem ki a szobából, holott ilyen követelményt a Munka törvénykönyve felállít a munkaadó irányába. Az eddigi szabályok szerint, tehát a Munka törvénykönyve szavai szerint csak átadott írásbeli irattal lehet joghatást kiváltani, írásbeli irat és/vagy iratátadás nélkül a felmondás jogellenes.
- A Kúria és az alsóbb bíróságok nem fogadhatták volna el a felvett jegyzőkönyvet valósnak, mert ellenbizonyítás történt, az ellenbizonyításra az alperes is reagált, annak tényyszerűségét (az irat elvitelre vonatkozó kérés elhangzását) nem tagadta, hanem csak a felperesnek tulajdonított szándékokat magyarázta. A felvett jegyzőkönyv bizonyítékok közül való kirekesztése mind az 1. fokon, mind a 2. fokon, mind a Kúria előtt pernyertességet eredményezett volna.
- A Kúria az érdemi, Munka törvénykönyve alapján történő felülvizsgálat helyett átfogalmazta, átértékelte az iratok közlésre vonatkozó magatartási szabályt, ezt elvi döntéssé tette, ezzel utólagos jogszabályalkotást végzett. Visszamenőlegesen tette lehetetlenné, hogy egy átadásra vonatkozó jogvitát eredményesen lehessen támadni, és visszamenőlegesen tette értelmetlenné a jelenlegi, szóban forgó per elindítását is. Ez mind tisztességtelen eljárás. Akkor is lehetetlen ezt a pert megnyerni, ha büntetőeljárásban mondják ki a jegyzőkönyv hamisságát, hiszen a Kúria szerint már “nincs jelentősége a jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.” Munkaadói döntésből át nem adott irattal vagy hamis jegyzőkönyv felvételével - mindegy már “nincs jelentősége”.

2. A Kúria elvi döntése után, az egész társadalomra vonatkozóan:

A Kúria álláspontom szerint 9 ponton (lásd 2. rész) sérti meg az Alaptörvény rendelkezéseit az új elvi döntés életbe léptetésével, vagyis a Munka törvénykönyvének közlésre vonatkozó magatartási szabály átírásával, és elvi döntésként annak általános bírói gyakorlattá tételével.

ALKOTMÁNYJOGI JELENTŐSÉG

Álláspontom szerint rendkívüli társadalmi és alkotmányjogi jelentősége van a Kúria Mfv.I.10.266/2019/10 számú döntésének elvi tartalmában (54. rész) és 50. részének állításaiban:

Elvi tartalom (54. rész): „A felmondás mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik.”

50. rész: „A felmondás a közléssel – vagyis amikor a felperes az átadott irat tartalmát elolvasással megismerte – hatályosult (közöltté vált). Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:5. § (1) bekezdéséből. Így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e.”

Ugyanis:

- A felmondási okirat átolvasás céljából való bemutatása mostantól, a Kúria elvi döntése szerint átadásnak, ezáltal joghatályosnak minősül!
- Ebből következően a felmondási irat képként (képernyőképként kinyomtatás nélkül) való bemutatása és felolvasatása is!
- Ezen kívül a felmondási irat tartalomhű szóbeli felolvasása, hangosbeszélőn, interneten, telefonon való bemondása is! (Elegendő egy perben például leirattal vagy hangfelvétellel bizonyítani, hogy a felolvasás tartalomhű volt, nem hagytak ki belőle semmit.)

Amennyiben a munkáltató átolvasás után visszaveszi az iratot, vagy bármilyen módon megakadályozza az irat elvitelét akkor ez a Kúria ítélete szerint (lásd: 51. rész) már csak egy együttműködési probléma (Mt. 6. §), a felmondás közlésének jogszerűségét nem érinti.

Ezek olyan jelentős magatartási szabály-változások, melyekről minden munkaadónak és munkavállalónak értesülnie kell, ez alapvető fontosságú a munka világában, ez az Országgyűlés tagjaira is tartozik, mert álláspontom szerint ilyen a törvényhozó nem akart, ilyen nem fogalmazott meg, ilyen változtatást csak törvény rendezhet!

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot

- a végrehajtásra vonatkozó felfüggesztési kérelmemről határozzon,
- a hivatkozott Mfv.I.10.266/2019/10 számú Kúria határozatot semmisítse meg az Abtv 43. § (1. bek.) alapján,
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme miatt (a tisztességes eljáráshoz való jog), az Abtv 43. § (4. bek.) alapján semmisítse meg a másodfokú bíróság 8.Mf.680.028/2019 döntését is, mert mind az alperes mind a felperes által bizonyított, hogy felperes kérte az irat átadását, szükségképpen a felvett jegyzőkönyv hamis, tehát tisztességes eljárásban ítélet alapját nem képezheti.

